

**МАТЕРІАЛИ І МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ -
КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО - АНАЛІТИЧНОГО
ПРОЦЕСУ В УПРАВЛІННІ
ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ»**

28 листопада 2013р.

м. Мукачево

Міністерство освіти і науки України

Мукачівський державний університет

**Державна вища техніко-економічна школа
ім. Броніслава Маркевича в Ярославі, Польща**

Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України

Державна податкова адміністрація України в Закарпатській області

Кафедра обліку та фінансів

ВПГО «Спілки аудиторів України»

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО - АНАЛІТИЧНОГО
ПРОЦЕСУ В УПРАВЛІННІ
ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ»**

**МАТЕРІАЛИ І МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ - КОНФЕРЕНЦІЇ**

28 листопада 2013р.

м. Мукачево

УДК 657
ББК 65.053
A43

Актуальні проблеми обліково – аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю: Матеріали I Міжнародної науково-практичної інтернет - конференції, 2013 р., 28 листопада, м. Мукачево. – 246с.

Рекомендовано до друку вченою радою Мукачівського державного університету (протокол №3 від 28 листопада 2013р.)

Збірник містить тези доповідей вітчизняних та іноземних учасників, які були розглянуті на першій Міжнародній науково-практичній інтернет - конференції «Актуальні проблеми обліково – аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю», яка відбулася 28 листопада 2013 р. у м. Мукачево. У публікаціях висвітлено широке коло питань теоретичних і прикладних аспектів обліку, аналізу, аудиту та інших економічних напрямів.

Для студентів, науковців, а також фахівців-практиків усіх галузей економіки.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, що надана в рукописах, та залишає за собою право не розділяти поглядів деяких авторів на ті чи інші питання, розглянуті на конференції.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

Редакційна колегія:

Черничко Т.В. – д.е.н., професор кафедри обліку та фінансів, **Даньків Й.Я.** – к.е.н., професор, **Реслер М.В.** - к.е.н., доцент, **Ліба Н.С.** - к.е.н., доцент, **Максименко Д.В.** - к.е.н., доцент, **Головачко В.М.** - к.е.н., доцент, **Попович В.І.** - к.е.н., доцент, **Голубка Я.В.** - к.е.н., доцент.

Горбатюк Г.І.....	162
ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	162
Лазебна Т.В.....	163
УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКОВОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ	163
Сурмай Д. Д.	165
МОДИФІКОВАНИЙ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИЙ МЕТОД ДЛЯ ЗАВДАНЬ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ПІДПРИЄМСТВ	165
СЕКЦІЯ 5.	167
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УМОВАХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	167
Гноєва І.М.....	167
ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ВИТРАТ НА РЕМОНТ ТА МОДЕРНІЗАЦІЮ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ	167
Голубцова В.Л.....	169
МЕТОДИКА АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ ЗА ПОДАТКОМ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ	169
Грищенко О.В., Деркач Є.С.	171
ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ У ВІТЧИЗНЯНУ УПРАВЛІНСЬКУ ПРАКТИКУ	172
Сафарова А.Т.	173
ПІДХОДИ ДО МОДЕЛЮВАННЯ АУДИТОРСЬКОЇ ПЕРЕВІРКИ.....	173
СЕКЦІЯ 6.	176
ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	176
¶Бродюк І.В.,.....	176
ІНВЕСТИЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ЯК ОСНОВА ПЕРСПЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	176
Бурковська А.В.,Ткачук П.В.	178
ФІНАНСОВО-КРЕДИТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ	178
Вакулич М.М.....	180
ОЦЕНКА СОСТОЯНИЯ ИНВЕСТИЦИОННОГО КЛИМАТА РЕГИОНОВ УКРАИНЫ.....	180
Звонар Й.П.....	183
СВІТОВИЙ ДОСВІД ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО БІЗНЕСУ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ	183
Макаренко О.І.....	186
АНАЛІЗ ДЕПОЗИТНИХ РЕСУРСІВ АТ «ОТП БАНК»	186
Мирошниченко Я.В.	186
АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ЛІКВІДНОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ АТ «ОТП БАНК»	186
Радченко О.Д.....	188
ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЗА 2011-2012 РОКИ	188
Ткаченко І.В., Слободяник К.П.....	191
АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ В УКРАЇНІ.....	191
Чайка Т.О.....	192
ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ АГРОЕКОЛОГІЧНИХ РАЙОНІВ ...	192

платниками такого фонду. Право участі у корпоративному НПФ належить усім найманим працівникам юридичної особи, що є засновником або роботодавцем-платником такого фонду.

Розглянемо зведену інформацію про наявність НПФ в Україні за період 2005-2011 роки, що подана в таблиці 1.

Результати складеної аналітичної таблиці свідчать про те, що кількість НПФ в 2011 році зросла на 42 фонди відносно 2008 року і досягла 96. Найбільша кількість НПФ налічується у 2008 році, але, можливо, через фінансово-економічну кризу та обмеження можливості реінвестування коштів, накопичених за час діяльності, їх кількість має тенденцію до зменшення. Позитивною характеристикою все ж залишається зростання кількості учасників та вартості активів НПФ, що було спричинене значною привабливістю якості пенсійних програм та чітким визначенням прав їх учасників.

У загальній структурі НПФ корпоративні пенсійні фонди в 2008 році склали 12,73% (або 14 фондів), але в 2011 році їх частка скоротилась до 9,38% (або 9 фондів). Саме це зниження було спричинене такими факторами як фінансово-економічна криза (2008-2009 років), нечіткість нормативно-правової бази та несприятливий фінансовий стан великих підприємств України, як потенційних суб'єктів недержавного пенсійного страхування. Кількість учасників та вартість активів корпоративних НПФ з кожним роком зростає і в 2011 році досягли 28263 осіб (або 4,75%) та 801413 тис. грн. (або 57,78%). Таке збільшення учасників та вартості активів було спричинене розробкою нової концепції корпоративної програми на підприємствах, що в результаті свідчить про певне підвищення довіри населення до корпоративних НПФ.

Успішність і ефективність впровадження корпоративних НПФ в значній мірі залежить від якості корпоративної пенсійної програми, основною метою якої є співвідношення реальних можливостей підприємства з її потребами в пенсійному забезпеченні працівників, що виходять на пенсію, і можливим соціально-економічним ефектом від її впровадження та чіткого визначення прав учасників, що обумовлюють стимулюючий або заборонний характер пенсійної програми й особливості її соціальної і кадрової спрямованості.

Отже, введення корпоративних пенсійних фондів є перспективним напрямком вдосконалення сучасної пенсійної системи України, а саме усунення несправедливості перерозподілу фінансових ресурсів на користь пільгових категорій населення в рамках солідарної системи та є важливим чинником кадрової політики.

Перелік використаних джерел:

1. Закон України «Про недержавне пенсійне забезпечення» від 09.07.2003 №1057-IV [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://npf.dfp.gov.ua>
3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.nssmc.gov.ua/>

Чайка Т.О., к.е.н., асистент кафедри фінансів і кредиту,
Миколаївського національного аграрного університету

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ АГРОЕКОЛОГІЧНИХ РАЙОНІВ

Рівень життя сільського населення на сучасному етапі, вказує на незадовільний стан соціального розвитку сільських територій, для яких нині характерні глибока демографічна криза, брак мотивації до праці, безробіття, витік трудових ресурсів, занепад соціальної інфраструктури та «вимирання» населених пунктів. У зв'язку з цим прагнення

України до інтеграції у європейське співтовариство потребує нагального коригування ситуації, що склалася на селі, та якнайскорішого прийняття рішень у цій сфері розвитку людського потенціалу України.

Однак цього не можливо досягти без високого рівня економічного розвитку сільських територій, що дозволяє в повній мірі забезпечити охорону навколишнього природного середовища, розвиток соціальних стандартів життя сільського населення, відродження самобутності та традицій українського народу, забезпечення продовольчої безпеки, відродження агроекологічного іміджу України.

Сільські території в Україні та її регіонах перебувають у стані зтяжної кризи, що насамперед характерно для складних процесів економічного та соціального розвитку: гетерогенних, поліморфних, полісистемних та поліструктурних. Складність ситуації пов'язана з неоліком власних джерел фінансування для оновлення процесу виробництва (впровадження інноваційних ресурсозберігаючих технологій, нових видів виробництва тощо). Особливо це стосується переходу від традиційного сільськогосподарського виробництва до екологічного або органічного. При цьому, альтернативним джерелом фінансування є державна підтримка, яка у 2012 р. складала 742 млн грн (100,5% від 2009 р.). В той же час, на сьогодні згідно зі ст. 33 Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» від 03.09.2013 р. №425-VII державна підтримка суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини), надається відповідно до [Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України»](#) від 24.06.2004 р. №1877-IV.

Доцільно відзначити, що запровадженню виробництва органічної сільськогосподарської продукції у багатьох країнах ЄС з 1989 р. сприяла державна підтримка. При цьому передбачалося, що до 2010 р. приблизно 30% земель, задіяних у сільському господарстві країн ЄС, будуть використовуватися для виробництва органічної продукції. Провайдерами такого виробництва стали "зелені" господарства, кількість яких у країнах Європейського Союзу лише за 2003-2005 рр. зросла більше, ніж удвічі, а площа земель, переведених на органічне землеробство, за аналогічний період збільшилася на 117,8 тис. га.

Ефективним є досвід Данії, в якій у лютому 2004 р. проголошено реалізацію програми «План дії II» з метою підтримки датських виробників органічних продуктів. Виділена фінансова допомога у розмірі 338 млн дол. на 2004-2009 рр. частково компенсувала витрати фермерів на виробництво органічної продукції та маркетинг. Зазначена акція охопила понад 10% датських фермерів, кількість яких протягом наступних 5 років збільшилася втричі.

Підтримка органічного сільського господарства в ЄС та сусідніх країнах включає гранти в рамках програм розвитку села, правовий захист, європейські та національні плани заходів. З метою збільшення рівня поінформованості про органічне сільське господарство в 2008 р. в ЄС було розгорнуто інформаційну кампанію – один з ключових інструментів Європейського плану заходів стосовно органічної харчової продукції та органічного сільського господарства. До того ж, більшість країн-членів ЄС мають національні плани заходів, які досить ефективно втілюються в життя.

В Україні розвиток органічного сільського господарства як окремої галузі розпочався наприкінці 90-х років ХХ ст., коли великі міжнародні трейдерські компанії спочатку знаходили збанкрутілі фермерські господарства. Потім іноземними сертифікаційними органами проводилася їх органічна сертифікація і продукція відправлялася на експорт. Низька якість органічних зернових на той час повністю влаштувала замовника, оскільки в Європі тривав бум на тваринництво, а корми з України були значно дешевші. У цьому випадку власниками сертифікатів були іноземні трейдери, які до сьогодні не розкривають інформацію щодо кількості угідь, на яких вони працюють, що перешкоджає достовірному висвітленню вітчизняного ринку органічної сільськогосподарської продукції. Тому, дані про частку органічного виробництва в Україні та кількість зайнятих під органічною продукцією земель

можна зустріти лише у щорічних виданнях FiBL, однак, враховуючи вищезазначені історичні особливості розвитку ринку, ця цифра є умовною.

Отже, за даними FiBL сьогодні Україна входить до двадцятки світових країн-лідерів органічного руху, таких як США, Великобританія, Німеччина, Франція, Швеція, Швейцарія, Нідерланди. За площею сертифікованих за органічними стандартами сільськогосподарських угідь Україна протягом 2005-2011 рр. входить до десятки європейських країн (у 2011 р. – 12 місце). При загальній тенденції до скорочення площ сільськогосподарських угідь, площа угідь, сертифікованих за органічними стандартами, щорічно зростає – з 164449 га у 2002 р. до 270320 га у 2011 р. Частка сертифікованих площ серед загального обсягу сільськогосподарських угідь в Україні у 2011 р. склала майже 0,7% проти 0,4% у 2002 р. При цьому, Україна займає перше місце в східноєвропейському регіоні щодо сертифікованої площі органічних сільськогосподарських угідь, спеціалізуючись переважно на виробництві зернових, зернобобових та олійних культур. Окрім того, в Україні сертифіковано 280 тис. га дикоросів. В Україні у 2011 р. зареєстровано 155 операторів органічного виробництва (за даними Федерації органічного руху України у 2012 р. – 164, а до кінця 2012 р. – очікувалося понад 170), що становить 0,05% від загальноєвропейського рівня (незмінна з 2008 р.) і відповідає 33 місцю серед 44 країн Європи, де розвивається органічне агровиробництво.

В той же час, важливість розвитку сільських громад, реалізація перспектив формування економіки сільських територій визнана на рівні держави та місцевої влади. В Україні понад 28 тис. сільських населених пунктів, в яких проживає третина населення. У сільськогосподарському виробництві зайнято майже 5 млн осіб, що становить 34% від загальної кількості населення, яке проживає в сільській місцевості. Отже, створення сучасних умов життя на селі в соціальному, культурному і духовному розумінні – має бути пріоритетним завданням для місцевої влади. Орієнтиром для державної регіональної політики в Україні повинен стати комплексний і збалансований розвиток сільських територій.

У зв'язку з цим заслуговує на увагу досвід Котелевського району Полтавської області, на базі якого планується створити єдиний в Україні універсальний агроекологічний район. Дотримання екологічних ідей у сільському господарстві, наявні природні ресурси і економічні можливості цього району дозволяють трансформувати його в універсальний агроекологічний район.

Так, наші дослідження показали, що найбільшим джерелом фінансування соціально-економічного розвитку району на 2013-2014 рр. є інші джерела – понад 72% (388045,1 тис. грн), тоді як з державного бюджету планується залучити 23,9% (127030 тис. грн). Частка фінансування з бюджетів інших рівнів є незначною – 0,3-2%. При цьому структура витрат за напрямками фінансування свідчить про соціальний напрям розвитку району, оскільки понад 56% витрат передбачається виділити на соціальний розвиток, а 43% – на економічний.

Розвиток сільськогосподарського виробництва в Котелевському районі відбуватиметься в умовах реалізації державної, регіональної та місцевої політики пріоритетного розвитку агропромислового комплексу. Передбачається, що фактором розвитку тваринницької галузі сільськогосподарського виробництва стане підвищення економічної ефективності виробництва, збільшення чисельності поголів'я великої рогатої худоби шляхом будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів.

Чинниками зростання галузі рослинництва стануть підвищення рівня продуктивності праці сільськогосподарських виробників внаслідок впровадження новітніх методів обробітку ґрунту, використання якісного насінневого матеріалу, дотримання оптимальних строків посіву сільськогосподарських культур та збору урожаю, оновлення активної частини основних фондів.

В той же час, доцільним є залучення інвестицій для розробки та впровадження технологій вторинної переробки відходів, використання альтернативних видів енергії.

Сільськогосподарським виробникам необхідно використовувати екологічні й органічні методи виробництва продукції, що характеризується зростаючим внутрішнім і зовнішнім попитом. Це у свою чергу дозволить створити нові робочі місця, зменшити чисельність безробітних та підвищити рівень життя сільського населення.

Таким чином, можна виділити наступні джерела фінансування розвитку агроекологічних районів:

- 1) доходи районного бюджету: податкові, неподаткові, доходи від операцій з капіталом, трансферти;
- 2) інвестиції: капітальні, фінансові, прямі іноземні, венчурні;
- 3) кредити фінансових установ: короткострокові, довгострокові;
- 4) благодійництво: благодійні внески, гранти, дарунки, кошти на виконання цільових заходів.

Отже, сьогодні розвиток сільських територій повинен ґрунтуватися на перспективних тенденціях у виробництві з урахуванням еко-соціо-економічних складових. При цьому, прикладом для наслідування щодо успішного впровадження та реалізації заходів розвитку на засадах стійкого розвитку є Котелевський район Полтавської області.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Т.Г., студентка,
Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АТ «ОТП БАНК»

АТ «ОТП БАНК» здійснює діяльність на підставі законодавчих і нормативних актів, що регулюють банківську діяльність в Україні. Зазначені ліцензія та дозвіл дозволяють банку здійснювати всі операції, передбачені нормами статті 47 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Державне регулювання діяльності банку здійснюється Національним банком України у таких формах:

I. Адміністративне регулювання:

- 1) реєстрація банків і ліцензування їх діяльності;
- 2) встановлення вимог та обмежень щодо діяльності банків;
- 3) застосування санкцій адміністративного чи фінансового характеру;
- 4) нагляд за діяльністю банків;
- 5) надання рекомендацій щодо діяльності банків.

II. Індикативне регулювання:

- 1) встановлення обов'язкових економічних нормативів;
- 2) визначення норм обов'язкових резервів для банків;
- 3) визначення процентної політики;
- 4) рефінансування банків;
- 5) кореспондентських відносин;
- 6) управління золотовалютними резервами, включаючи валютні інтервенції;
- 7) операцій з цінними паперами на відкритому ринку;
- 8) імпорту та експорту капіталу.

Відповідно до статті 36 ЗУ «Про банки та банківську діяльність» банки зобов'язані формувати резервний фонд на покриття непередбачуваних збитків по всіх статтях активів та позабалансових зобов'язаннях. Розмір відрахувань до резервного фонду має бути не менше п'яти відсотків від прибутку.

На сьогоднішній день, позитивним є те, що у разі, коли діяльність банку може створювати загрозу інтересам вкладників та інших кредиторів банку, Національний банк